

מסכת תמיד

פרק ו

א. החלו עולים במעלות האולם. מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס, ונטל את השני והשתחוה ויצא. מי שזכה בדשון המנורה, נכנס ומצא שני גרות מזרחיים דולקין, מדשן את המזרחי, ומניח את המערבי דולק, ששמונה הנה מדליק את המנורה בין הערבים. מצאו שזכה, מדשנו ומדליקו ממזבח העולה. נטל את הכוז ממעלה שניה, והשתחוה ויצא:

ב. מי שזכה במחטה, צבר את הגחלים על גבי המזבח ורדדו בשולי המחטה, והשתחוה ויצא:

ג. מי שזכה בקטרת, הנה נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו. נתפזר ממנו לתוכו, נותנו לו בחפניו. ומלמדים אותו, הנה זהיר שמא תתחיל לפניה, שלא תפנה. התחיל מרדד ויוצא. לא הנה המקטיר מקטיר עד שהממנה אומר לו, הקטר. אם

הָיָה כֵהֵן גָּדוֹל, הַמְמַנֶּה אוֹמֵר, אִישִׁי כֵהֵן גָּדוֹל, הַקָּטָן. פְּרָשׁוֹ הָעֵם,
וְהַקָּטָן וְהַשְׂתֵּתוֹה וְיָצָא:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org